

Τὸ πνεῦμα ἔχει λευκὰς τρίχας ἱκανῶς πρὶν ἢ ἐμφανισθῶσι τοιαῦται ἐν τῇ κεφαλῇ· αἱ πολλαὶ ὅμως τρίχες αὐτοῦ δὲν εἶναι δεῖγμα τῆς συνένσεως ἀλλὰ τῆς ὀργῆς.

Ἡ εὐγλωττία εὐρηται ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ ἀνθρώπῳ· τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ μέρος τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

Ἡ τοῦ Ἀὐτ γυνή, στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, μετεβλήθη εἰς στήλην ἄλατος πρὸς παραδειγματισμόν. Λαμπρὸν σύμβολον! Καὶ ὁ ἐν τῷ βίῳ στρεφόμενος καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀτενίζων εἰς στήλην ἐπίσης μετατρέπεται, διότι οὐδὲν πλέον δύναται νὰ πράξῃ.

Αἱ ἐφημερίδες! σιδηρόδρομοι ψεύδους.

Ὁ ἀριστος τῶν προορισμῶν· τὸ εὐμοιρεῖν μὲν τινα πνεύματος, παραμένειν δὲ ἀφάνῃ.

Ἡ ἡμετέρα ὑπόληψις εἶναι τὸ τοῦ μελοδράματος προσώπειον, μεθ' οὗ ἐξέρχεται τις ἐν τῷ κόσμῳ καὶ συχνάκις ἀγνοεῖ τις ὅπου ὄν ἀγαθὸν καὶ ἀξίεραστον πρᾶγμα κρύπτει τὸ μέλαν χρῶμα τοῦ ἡθοῦς τοῦτου μορμολυκείου, ὅπερ οἱ ἄλλοι προσαρμόζουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἡμῶν.

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΣΙΑΝΟΛΟΓΩΝ

Τὸ δέκατον διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων συγκροτηθήσεται ἐν Λισσαβῶνι ἀπὸ τῆς 11/23 Ἰουλίου μέχρι τῆς 19/1 Ὀκτωβρίου 1892 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Δὸν Κάρλου τοῦ Α' βασιλέως τῆς Πορτογαλίας. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐργάζεται εὐτυχῶς ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν μονάρχου, καλλιεργούντος τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας.

Τὰ ἐννέα προηγουμένα συνέδρια συνεκροτήθησαν ἐν Παρίσι (1873), Λονδίνῳ (1874), Πετρούπολει (1876), Φλωρεντίᾳ (1878), Βερολίνῳ (1881), Λεῖψῳ (1884), Βιέννῃ (1886), Στοκκόλμῃ-Χριστιανίᾳ (1889), Λονδίνῳ (1891).

Τῆς συγκροτήσεως τοῦ Δεκάτου Συνεδρίου ἀδυνάτου καταστάσεως ἐν Ἰσπανίᾳ ὡς εἶχεν ἀγγελθῆ, κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἰσπανοῦ πρωθυπουργοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25/6 φεβρουαρίου 1892, ἡ πόλις τῆς Λισσαβῶνος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς διαρκοῦς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συνεδρίου, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας τῆς Λισσαβῶνος, ὡς ἔδρα τοῦ Δεκάτου Συνεδρίου, καὶ ἡ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴ διεδίδασκε κανονικῶς τὰ καθήκοντα αὐτῆς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς αὐτῆς ἑταιρίας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κόμματος Φικάλου. Ὁ τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς γραμματεὺς εἶναι ὁ κ. Λουκιανὸς Γορδεῖρος, διαρκὲς γραμματεὺς τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας τῆς Λισσαβῶνος· ὁ ἐπιθυμῶν δύναται ν' ἀπευθυνθῇ εἰς αὐτόν, εἰς τοὺς ἐν διαφόροις χώραις ἀντιπροσώπους διὰ πᾶσαν πληροφάν, δι' ἀποστολὴν ὑπομνημάτων, ἔργων, συλλογῶν, συνδρομῆς ἐπε συμμετοχῇ κλπ.

Ἡ συνδρομὴ εἶναι 25 φράγκων, 20 σελινίων, 25 πεζετῶν ἢ 5,000 ρεῖς. Δύναται τις δὲ νὰ ἐγγραφῇ ἐν Γαλλίᾳ παρὰ τῷ κ. Ε. Λερού, ἐκδότῃ, 28, ὁδὸς Βοναπάρτου ἐν Παρίσι, ἐν Ἀγγλίᾳ παρὰ τοῖς κ. Hacette καὶ Σα, βιβλιοπώλαις, ὁδὸς Βασιλέως Γουλιέλμου, Strand Λονδίῳ, ἐν ἄλλαις δὲ χώραις παρὰ τοῖς κ. κ. ἀντιπροσώποις τοῦ I καὶ Θ' συνεδρίου τῶν Ἀσιανολόγων. Τὰ ἀρμδιῶς ἐγγραφόμενα μέλη

θὰ λάβωσι τὸ μέγα δίπλωμα τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ.

Τὸ ἐπιστημονικὸν πρόγραμμα θὰ περιλάβῃ τὰ ἐξῆς τμήματα:

- 1) Σύνολον τῶν ἀσιανολογικῶν ἐρευνῶν ἀπὸ τοῦ 1891.
 - 2) Σημιτικὰς γλώσσας, ἐξαιρέσει τῆς ἀραβικῆς, Ἀσσυριολογίαν, Παλαιοντολογίαν.
 - 3) Ἀριανικὰς γλώσσας ἤτοι τὴν Σανσκριτικὴν καὶ τὸν Ἰνδισμόν, τὴν Παλῇ καὶ τὸν Βουδδισμόν, τὴν Ἰρανικὴν καὶ τὸν Ζωροαστρισμόν.
 - 4) Τὴν Ἀφρικὴν ἐξαιρέσει τῆς Αἰγύπτου.
 - 5) Αἰγυπτολογίαν.
 - 6) Κεντρικὴν Ἀσίαν καὶ Δαρδιστάν.
 - 7) Σύγκρισιν θρησκευμάτων (συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῇ τῆς μυθολογίας, τῆς φιλοσοφίας, τῆς νομοθεσίας, τῶν ἀνατολ. ἐπιστημῶν. τῆς ἱστορίας κλπ.)
 - 8) Συγκριτικὴν γλωσσολογίαν
 - 9) Ἐνθάρρυνσιν τῶν ἀνατολικῶν σπουδῶν
 - 10) Ἰνδοσινικὰς μελέτας
 - 11) Δραβιδιεννικὰς μελέτας
 - 12) Μαλαισιάν καὶ Πυλυνησιάν
 - 13) Συλλογὴν ἐρωτήσεων διὰ τοὺς ἐξερευνητάς.
 - 14) Ἐθνογραφικὴν φιλολογίαν, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτῇ καὶ τῶν τῶν φυλῶν μεταναστεύσεων.
 - 15) Τὰ εἰς τὴν τέχνην, ἀρχαιολογίαν, νομισματικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν τέχνην ἐν Ἀνατολῇ ἀναγόμενα.
 - 16) Σχέσεις μετὰ τῶν σοφῶν καὶ τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.
 - 17) Ἀνατολικὴν γλωσσολογίαν ἐν τῷ ἐμπορίῳ κλπ. (μεθ' ὑποπημάτων διὰ τὰς διαφόρους νεωτέρας ἀνατολικὰς γλώσσας).
 - 18) Ἀνθρωπολογίαν, ἐπιστήμην καὶ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς.
 - 19) Ἀνατολὴν καὶ Ἀμερικὴν
 - 20) Ἀνατολὴν καὶ Πορτογαλίαν, μετ' ἰδιαίτερου τμήματος διὰ τὰς Φιλιππίνους νήσους
 - 21) Ἐκθεσιν βιβλίων καὶ ἀντικειμένων, ἅτινα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῶν ἄνω σημειουμένων τμημάτων.
- Ἐκδρομαὶ μελετῶνται εἰς Κίντραν Βατάλαν καὶ Ἐβόραν ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ εἰς Σεβίλλην, Κορδοῦνην καὶ Γρενάδαν (ἀραβικὸν τμήμα) ἐν Ἰσπανίᾳ. Πιθανὸν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι νὰ χορηγήσωσι ἐλαττώσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰσιτηρίων κατὰ 500/0 διὰ τὰ μέλη.
- Τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Λισσαβῶνος θὰ προῶσιν ἐπίσης εἰς τὰς συνήθεις ἐλαττώσεις τῶν τιμῶν.
- Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα διανεμηθήσεται προσεχῶς ὑπὸ τῆς πορτογαλικῆς ὀργανικῆς ἐπιτροπῆς ἐν συννενοήσει μετὰ τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΝ ΔΡΑΜΑ.

Συνεχίζοντες τὴν ἐν τῇ «Ἐβδομαδιαίᾳ Ἐπιθεωρήσει» τοῦ Νεολόγου» (ἀριθ. 26. τῆς 19ης Ἀπριλίου 1892) δημοσιευθεῖσαν διατριβὴν ἡμῶν περὶ τῶν ἐν Δράμᾳ ἐλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν ἐπιγραφῶν, δημοσιεύομεν ὧδε καὶ τὰς ἐξῆς:

στ') Ἐπὶ λίθου κυανοφαίου ἐντετεχισμένου ἐν τινι ὀθωμανικῷ νεοκροταφίῳ, κειμένῳ παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως, ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή τῶν μακεδονικῶν χρόνων, καθὰ ἐκ τοῦ εἰδους τῆς γραφῆς ἐξάγεται (ὑψ. γραμμ. 0^η, 05):

... ΡΙΔΑΚΟΣΜΗΣΑΣΘΑΣΟΝ

... Πατρίδα κοσμήσας Θάσον.

Ο λίθος είναι τεθλασμένος πρὸς τὸ ἄνω μέρος καὶ δεξιὰ.

Θ' κ. Σταῦρος Μερτζίδης, δημοσιεύσας τὴν προκειμένην ἐπιγραφὴν ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ¹, ἀνέγνω πρὸ τῶν λέξεων: $\rho \acute{\iota} \delta \alpha \chi \omicron \sigma \mu \eta - \sigma \alpha \varsigma \Theta \acute{\alpha} \sigma \omicron \nu$, τὰς λέξεις: «Πολύγνωτος καὶ τὸ ἔργον ἀπέ[στειλεν εἰς πατρίδα κοσμήσας Θάσον». Τὰ ἡμίση στοιχεῖα τοῦ πρώτου στίχου φαίνονται ἔτι καὶ νῦν.

ζ') Ἐν τῇ κλίμακι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Πανταζίδου ἐντετειχίσται τεμάχιον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου φέρον τήνδε τὴν ἐπιγραφὴν τῶν μακεδονικῶν χρόνων.

ΟΡΟΣ
ΤΗΣ
ΟΔΟΥ

ὁρος
τῆς
ὁδοῦ.

η') Αὐτόθι· τεμάχιον ρωμαϊκῆς ἐπιγραφῆς, ἥς μόνον τὰ ἐξῆς γράμματα ἐσώθησαν:

IVSI καὶ ἐν ἐτέρῳ τεμαχίῳ: OVINT.

θ') Ἐν τινι ἀρτοποιεῖῳ παρὰ τὸ Διοικητήριον εἶναι ἐντετειχισμένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ (ὑψ. γραμμ. 0^μ, 12), τεθλασμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερά:

VALEN

ι') Ἐπὶ λίθου τεθλασμένου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ κατὰ τὴν βάσιν ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ρωμαϊκὰ γράμματα, ἀσυμπλήρωτα:

V
QVI
GRA
.VLS
ELS.

ια') Ἐπὶ λίθου ἐντετειχισμένου ἔντινι τουρκικῶν τεμένει. Ὁ λίθος εἶναι τεθλασμένος πρὸς τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος:

IMRAYC
NERVATP
IANOCAGS
C RMAN

Imp(eratore) Aug(usto)
N]erua Tr[a-
iano, Ca[e]s(are)
G[e]rman[ico].

Πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται ἔχνη γραμμάτων δυσανάγνωστων. Τὴν δ' ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ λέξιν G[e]rman[ico] συνεπλήρωσα κατ' ἀναλογίαν ἄλλων ἐπιγραφῶν, ἀναφερομένων εἰς τὸν αὐτοκράτορα Νερούαν Τραϊνόν, Γερμανικόν.

ιβ') Ἐν Τζατάλτζα, χωρίῳ καίμην πρὸς Α. τῆς Δράμας. Ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἶναι ἐντετειχισμένον ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων ἐκ λίθου μελανοφαίου. Τὸ ἀνάγλυφον παρίστησιν ἰππέα καλπάζοντα δεξιὰ· ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὑφύεται υπερμνησθὲς βράχος, ἐφ' οὗ εἶναι ἔφρον ἐφαρμένον· κατὰ τοῦ ἵππου ἵσταται χοῖρος, ἐναντι τοῦ ὁποίου φαίνεται κύων ἐφορμῶν κατ' αὐτοῦ. Κάτωθι δὲ τούτου τοῦ ἀναγλύφου πρεῖς γυναῖκες αἰ μορφαὶ ἐν προτομῇ, χονδρῶς ἐργασίας, φαίνονται. Ἡ δ' ὑπὸ τὸ ἀνάγλυφον ἐπιγραφὴ ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΤΑΡΣΑΣΒΥΖΟΥΒΡ
ΒΙΣΠΡΟΠΤΣΕ ΟΧΡΙ
ΝΣΕ ΕΤΩΝ Π.
ΒΥΖΣΕ ΚΑΙΒΕΙΘΥΣ
ΚΑΙΤΑΡΣΑΣΠΑΤΡΙ
ΚΑΙΜΗΤΡΙΜΕΛΓΙΑ
ΓΗΕΙΟΙΣΜΝΗΜΕ
ΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗΣΕΝ

Τάρσας Βύζου Βρ(;)·
Βίσπροπτος Ὁχρινός
ἑτῶν Π.
Βύζος καὶ Βειθύς
καὶ Τάρσας πατρί
καὶ μητρί Μελγία
γνησίους μνήμης
χάριν ἐποίησεν.

Τὰ στοιχεῖα BP εἶναι ἀσυμπλήρωτα.

Ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ τὸ ὄνομα Βίσπροπτος ο χ ρ ι ν ο ς (:) οὕτως εἶναι γεγραμμένον καὶ δυσανάγνωστον.

Ἐν τῇ λέξει: ο χ ρ ι ν ο ς τὸ Ο μετὰ τοῦ Χ εἶναι συνηνωμένον, ὡς καὶ τὸ Ο μετὰ τοῦ Σ καὶ τὸ Ω μετὰ τοῦ Ν ἐν τῷ γ'. στίχῳ. Ἐν γένει ἡ γραφὴ εἶναι εὐθύγραμος. Τὰ δὲ Ο καὶ Θ εἶναι ρομβοειδοῦς σχήματος.

ιγ') Ἐν τινι ἡρειπωμένῳ παρεκκλήσιῳ τῆς Τσατάλλας, ἐπὶ καλύματος σαρκοφάγου ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ:

NAEVIVS SYMPIORVS· VI· VIR· A/ G· AI· XI·
BVRRENANICE AN· XXX· H· S· S· NAEVIA
SEMPER VSAPAR· ENTIBIC·

Naevius Sympiorus vi(xit) vir aug(us tus) an(nos) xi. (?)
Burrena nice (?) an(nos) xxx· h(ic) s(iti) s(unt) Naevia
Semper usa parentilis.

Ρωμαϊκὸν ἐπιτύμβιον ἐπὶ τινος καλύματος σαρκοφάγου ἐκ λευκοῦ λίθου. Τὸ σχῆμα τοῦ ἐπιτύμβου τούτου παρίστησι στέγην ναοῦ ἑλληνικοῦ. Ἄνωθεν αὐτοῦ εἶναι ὅπῃ ἱκανῶς εὐρεῖα, ὑπὸ τυμβωρύχων πιθανάτα ἀνοιχθεῖσα.

Τὸ ὄνομα Naevius εἶναι ρωμαϊκοῦ ἐπισήμου γένους, περὶ οὗ ἐς ἄλλοτε λόγον ποιησόμεθα.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου ἐλείπουσιν οἱ ἀριθμοί.

ιδ') Αὐτόθι. Ἐν τῇ λιθίνῃ κλίμακι τῆς οἰκίας τοῦ Χαλῆλ-μπέη εἶναι ἐντετειχισμένον ἐπιτύμβιον τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων τεθλασμένον πρὸς τὸ δεξιὸν ἄνω καὶ κάτω μέρος.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ ΛΗΚΥ . . . Σύντροφον Λυκού . . .
ΕΥΤΥΧΙΑ ΘΗΚΗΝ Β . . . Εὐτυχία θήκην β . . .

Τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν δύο τούτων ἐπιγραφῶν ὀφείλω εἰς τὸν ἐν τῷ χωρίῳ δημοδιδάσκαλον κ. Κ. Κρανῶν.

ιε') Ἐν Ἀλ η σ τ ρ ᾶ τ η. Ἐν τινι οἰκίᾳ κεῖται ἀναθηματικὴ στήλη μετ' ἀναγλύφου, παριστάντος ἐντὸς κοίλου τετραγώνου προτομὴν ἀνδρὸς πωγωνοφόρου ἐστεμμένου.

Κάτωθι τοῦ ἀναγλύφου ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς λίαν ἡκρωτηριασμένη ἐπιγραφὴ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων:

ΟΙΠΕΡΕΙΡΟΥΦΟΝ
ΖΕΙΠΑΜΥΕΙΕΥΒΟΤΡΥ
ΗΘΑΙΟΝΥΣΟΥΜΥ
ΥΦΩΤΩΣΕΥΕΡ
ΡΟΝΕΧΑΡΗ

Οἱ περ(ε)ὶ Ροῦφον
(ὁ θ' στίχος εἶναι λίαν δυσανάγνωστος)
. . . ἡς Διονύσου Μυ . . .
. . . υ φωτῶς εὐερ . . .
. . . ρον ἐχάρη . . .

Τὸ ἀνάγλυφον ἴσως παρίστησι προτομὴν τοῦ Διονύσου.

Ἡ τε προκειμένη ἐπιγραφὴ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. ε' εἰσὶν ἀναθηματικαὶ τῷ Διονύσῳ, οὗ τὸ μαντεῖον ἔκειτο ἐπὶ τοῦ νῦν ὄρους Βὀζ - Δ ἄ γ πρὸς Β τῆς Δραβήσκου, ὅπου ὁ Ἀγγίτης ἀναφαίνεται μετὰ μιᾶς λεύγης ὑπόγειον ροῦν (Des devises-du-Dezert, Mac éd. ancienne n°-p. 396).

Ἐλάτρευον δὲ τὸν Διονύσον οἱ Θράκες, καὶ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ ἐκέκτηντο οἱ Σάτραι, θρησκικὸν ἔθνος εἰς ἄκρον πολέμιον. «Τὸ δὲ μαντήιον τοῦτο ἐστὶ μὲν ἐπὶ τῶν οὐρέων τῶν ὑψηλοτάτων, Βησσοὶ δὲ τῶν Σατρώων εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ, πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα κατὰ περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν παικιλιώτερον» (Ἡρόδ. VII. 111).

Τὰ χωρία Ρεσίλοβα, Γλινίκωβα καὶ ἄλλα ἐπρωθήθευσαν τῷ Heuzey ἄφρονον ὕλην ἐπιγραφῶν, μετενεχθεισῶν πιθανώτατα ἐκ τοῦ ἐκεῖ που κειμένου μαντείου.

Ἐν Δράμῃ 4 Μαΐου 1892.

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

1) Σταῦρος Μερτζίδης, «Αἱ χῶραι τοῦ παρελθόντος» κτλ. σελ. 21.

1) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὐχαρίστως μοι ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Εὐρυσθένης Θεοδωρίδης, διδάσκαλος ἐν Δράμῃ.